

Kiekviena naujovė religijoje – suklaidinimas

كل بدعة في الدين ضلالة باللغة الليتوانية

Autorius

Dr. Abd Ar-Raḥman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheḥa

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشیحة

Vertė:

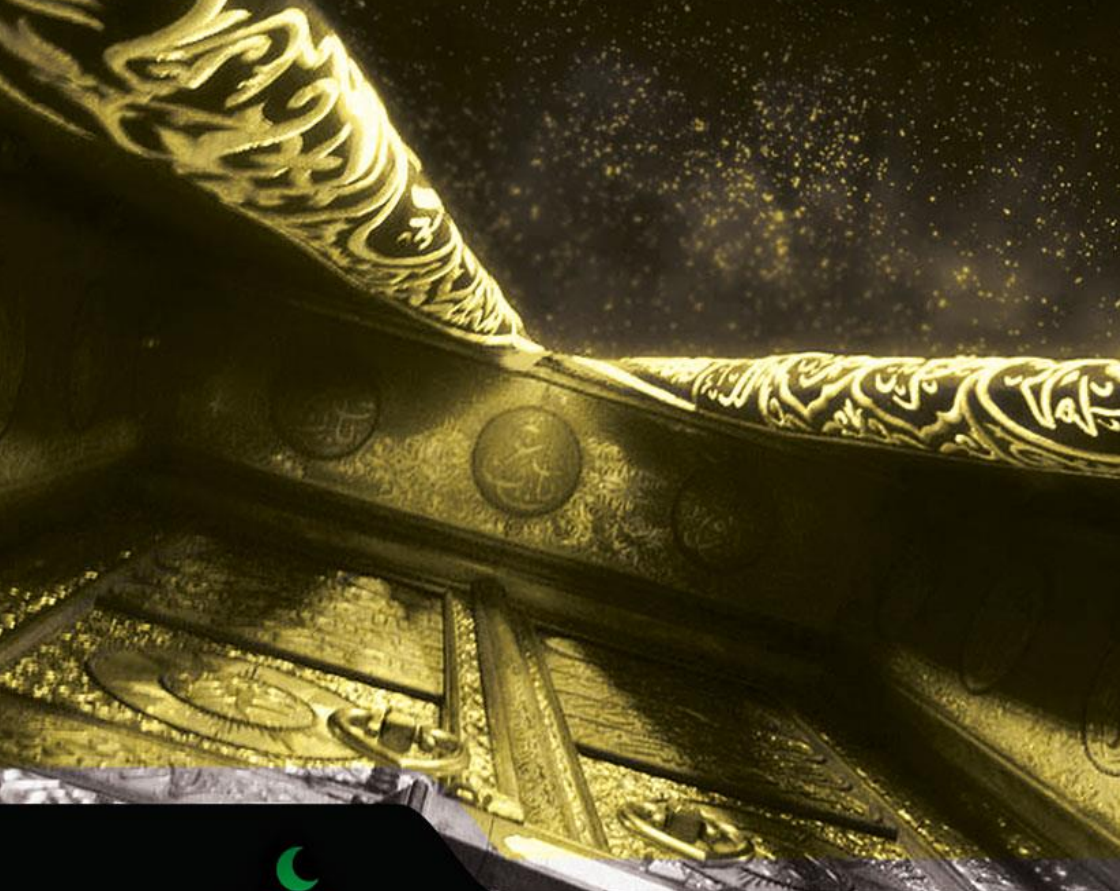
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Rasa Vaitiekūnaitė

Redagavo:

Agnė Stonkutė

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Vardan Allaho Ar-Rahman (Gailestingojo) Ar-Raheem (Maloningojo)!

Įžanga

Šlovė Allahui, Kurį mes garbiname ir Jo Vienintelio mes prašome pagalbos ir atleidimo. Mes ieškome prieglobsčio pas Allahą nuo mūsų sielos blogio ir blogų darbų. Ką Allahas veda teisingu keliu, to niekas negali paklaidinti, ir to, kurį Jis paklaidina, niekas negali grąžinti į tiesų kelią. Liudiju, kad nėra jokio kito dievo išskyrus Allahą Vienintelį, ir liudiju, kad Muchammedas yra Allaho vergas ir Jo Pasiuntinys. Telaimina Allahas mūsų Pranašą Muchammedą, jo šeimą, bendražygius ir visus jais pasekusiųs tiesiu keliu iki Teismo dienos.

Visi religiniai dalykai turi būti priimami paklusniai ir su nuolankumu. Jų negalima ginčyti. Tai įrodo Allaho Aukščiausiojo žodžiai:

„Tad imkite tai, ką leido imti jums Pasiuntinys, ir šalinkitės to, ką jis jums uždraudė. Ir baiminkitės Allaho, nes Allahas – Rūstus baudamas.“ (Koranas, 59:7)¹

Draudžiama religijoje įvedinėti ar jai priskirti išgalvotus dalykus, nes jie iškraipo religiją ir atveria galimybes vergo nutolimui nuo tikrojo Viešpaties vedimo bei, galiausiai, priveda prie Allaho bausmės ir Jo keršto. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

¹ Čia ir toliau skaičiai prie citatų iš Korano reiškia Korano skyriaus (*sūros*) ir eilutės (*ajos*) numerį. Korano vertimas atliktas, remiantis knyga „Koranas: literatūrinis prasmų vertimas“ (vertė R. Jakubauskas, S.Geda, Vilnius: Kronta, 2010) (vert. past.).

² ﷺ – *Salla Allahu aleihi uas-sallam* – iš arabų kalbos, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, sakoma kaskart paminėjus Pranašą Muchammedą ﷺ (vert.past.).

„Jei kas nors įves į šį mūsų reikalą (religiją) kokį nors naują, su juo nesusijusį dalyką, - tai bus atmesta.“³

Dauguma save laikančiųjų musulmonais atlieka veiksmus, ypatingai garbindami, kurie prieštarauja tikrajam islamo mokymui; arba atlieka veiksmus, kuriuos patys išgalvojo, ir kuriems nėra absoliučiai jokio pagrindo. Tokie žmonės pasekė savo pačių sielų užgaidomis, kaip pasakė Allahas Aukščiausiasis:

„Ar matei tą, kuris savo dievu padarė savo aistrą: negi tu esi jų prižiūrėtojas?“ (Koranas, 25:43)

Jei prieštaravimai ir naujovės religijoje kenktų tik tiems žmonėms, kurie jas atlieka, tai dar nebūtų taip baisu, nes mes vis tiek jų nepripažintume. Tačiau šios naujovės ir prieštaravimai vienaip ar kitaip neigiamai veikia paprastus musulmonus, kurie juos gali palaikyti geru dalyku, ir, galiausiai, jie privestų prie religijos sunaikinimo. Naujovės ir prieštaravimai taipogi turi neigiamos įtakos ir nemusulmonams, kurie mato kaip save laikantieji musulmonais atlieka tai, kas prieštarauja sveikam protui, nesugadintai žmogaus prigimčiai bei, savo esme, viendievytės principui. Tokie dalykai atgraso musulmonus nuo islamo ir verčia juos manyti, kas ši religija, kaip ir visos kitos, remiasi išsigalvojimais, nesąmonėmis ir absurdu.

Naujovėmis (*bida*) užsiimančius žmones galima suskirstyti į tris kategorijas:

Pirmoji kategorija: tie, kurie tokius veiksmus atlieka dėl savo religinio neišmanymo. Toks dalykas islame neatleistinas, nes vaistas nuo neišmanymo yra klausimas, o ne sekimas savo aistromis. Allahas Aukščiausiasis sako:

³ Al-Bukhari (2697)

„Klauskite Priminimo žmonių, jeigu patys nežinote!“ (Koranas, 21:7)

Arba naujovių darymas yra aklo mėgdžiojimo ar sekimo savo pirmtakais pasekmė, o tai taip pat yra nepriimtina ir peiktina. Apie tokius žmones Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kada taria jiems: „Sekite paskui tą, kurį siuntė jums Allahas!“ - jie sako: „Ne, mes seksime paskui tą, su kuo radome tėvus mūsų.“ Nejaugi, net jeigu šėtonas šauktų juos Pragaro bausmei?“ (Koranas, 31:21)

Garbinimas, prieštaraujantis Allaho Aukščiausiojo įsakymams, yra paklydimas, kuris jį atliekančiajam, kaip dažnai jis tai bedarytų, neatneš jokios naudos. Nes net ir nereikšmingas garbinimas, atliktas pagal Allaho Pasiuntinio ﷺ *sunna* yra geriau ir naudingiau už gausybę, jai prieštaraujančių, veiksmų.

Antroji kategorija: siekiantieji žemiškosios naudos ir materialinių gėrybių. Tokie žmonės, pasinaudodami kitų religiniu neišmanymu, naujovėmis pritraukia sau pasekėjų, kad įgytų aukštą padėtį visuomenėje ir iš to gautų materialinės naudos. Ši žmonių kategorija yra labiausiai nutolusi nuo religijos. Jie savo naujoves vadina islamu, tačiau islamas su jomis neturi nieko bendro. Ši žmonių grupė apvilko islamą savo šlykščiais rūbais, išniekindami savo naujovėmis (*bida*) jo grožį ir gėrį.

Trečioji kategorija: islamo priešai ir siekiantieji bet kokiais būdais platinti žmonėse religines naujoves (*bida*). Jų siekis – islamiškosios *ummos* suskaldymas. Jie materialiai ir nematerialiai remia kiekvieną, kuris į islamo religiją įneša naujoves (*bida*) tam, kad jos kuo labiau paplistų žmonėse. Juk tai paskatintų naujų sektų ir grupių, prieštaraujančių tikrajam dieviškajam keliui bei teisingam ir sveikam tikėjimui, atsiradimą. O dėl nesutarimų ir prieštaravimų jos, galiausiai,

visus supriešintų. Islamo priešai tikisi įgyvendinti šį siekį, nugręždami musulmonus nuo teisingos religijos ir tikėjimo, be ypatingų pastangų ir minimaliais nuostoliais.

Naujovės religijoje (*bida*) – tai šėtono darbai, šnabždesiai ir gudrybės, kuriomis jis apgaudinėja ir paklaidina žmones, kad jie nusigręžtų nuo religijos.

Ibn Abbas, tebūnie Allahas juo patenkintas, komentuojamas Allaho žodžius: „**Ir tarė: „Jokiais būdais neapleiskite savo dievų, neapleiskite jokiais būdais Vaddo ir Suvo, ir Jaguso, ir Jauko, ir Nasro!“**“ (Koranas, 71:23) pasakė: „Tai yra Nojaus tautos teisuolių vardai. Jiems numirus, šėtonas jų tautiečiams įteigė pastatyti stabus tose vietose, kur jie dažnai susirinkdavo, bei pavadinti juos teisuolių vardais. Jie taip ir padarė, bet tuomet jų (stabų) dar niekas negarbino. Šiai kartai išmirus ir užsimiršus jų paskirčiai, vėlesnės kartos pradėjo juos garbinti.“⁴

Ibn Al-Kaijim, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „Šėtonas nori nugalėti ir užvaldyti žmogų, ir tai jis bando padaryti septyniomis užkardomis, kurių viena statesnė už kitą.

1. Netikėjimas Allahą Aukščiausiąjį, Jo religija ir susitikimu su Juo. Tai netikėjimas Jo tobulumo atributais ir tuo, ką apie Jį perdavė Jo pasiuntiniai. Jei šėtonui pavyksta užvaldyti žmogų šiame etape, jo priešiško ugnis užgęsta. Jei žmogui pavyksta įveikti šią užkardą ir jis apsaugo nuo netikėjimo tiesioginiu vedimu, tikroju žinojimu bei tikėjimo šviesa, šėtonas jo laukia ties antrąja užkarda.

2. Naujovės (*bida*) tikėjime, prieštaraujančios tiesai, su kuria Allahas Aukščiausiasis pasiuntė Muchammedą ﷺ ir Knygą. Tai gali būti garbinimas, kuriam leidimo nesuteikė Allahas Aukščiausiasis. Tai gali būti ritualai, apeigos ir veiksmai, kurie

⁴ Al-Bukhari (4839)

yra naujovėmis religijoje, ir kurių Allahas Aukščiausiasis nepriims. Šėtonui mieliausia užvaldyti žmogų ties šia užkarda, nes naujovės prieštarauja religijai ir atmeta tai, su kuo Allahas Aukščiausiasis pasiuntė Savo pasiuntinį. Nes naujovių šalininkas ne tik neatgailauja už savo veiksmus ir niekada jų neatsisako, bet dar ir kviečia į naujoves kitus žmones. Naujovės taipogi apima kalbas be išmanymo apie Allahą Aukščiausiąjį. Ir tai yra aiškus priešiškas *sunnai*. Nežymios naujovės palaipsniui virsta svariomis ir, galiausiai, naujovių šalininkas išeina iš religijos. Todėl naujovėms pasipriešina tik turintieji protą. Jei žmogui pavyksta įveikti šią užkardą ir nuo jos apsisaugoti *sunnos* šviesa, tvirtu jos laikymusi ir tuo, ko laikėsi teisingieji bendražygiai ir jų pasekėjai, šėtonas jo laukia ties trečiąja užkarda.

3. Didžiosios nuodėmės. Norėdamas užvaldyti žmogų šiame etape šėtonas išgrąžina jam jo nuodėmes, pateikdamas jas gražiausiais pavidalais. Šėtonas priverčia žmogų ištarti ne vieną žmogų pražudžiusius žodžius: „Kai yra viendievystė, nuodėmės nekenkia, lygiai taip, kaip nepadedą tikrasis vedimas daugiadievyستės atveju.“

Jei žmogui pavyksta įveikti šią užkardą, šėtonas jo laukia ties sekančia.

4. Mažosios nuodėmės. Čia šėtonas nešykštuoja ir žarsto žmogui šias mažąsias nuodėmes abiem rankom. Jis sako: „Jos tau nepakenks, jei saugaisi didžiųjų nuodėmių, o mažųjų nuodėmių darymas – nieko baisaus. Jei saugaisi didžiųjų nuodėmių ir žinai, jog tavo geri darbai ištrina mažąsias nuodėmes, ko jų bijoti?“ Šėtonas visą laiką bando žmogų įtikinti, kad mažosios nuodėmės nieko nereiškia. Ir tai tęsiasi tol, kol žmogus pradeda jas daryti pastoviai. Didžiąją nuodėmę atlikęs žmogus, kuris dėl jos baiminasi, pergyvena ir gailisi, yra geresnis už tą, kuris ramiai daro mažąsias nuodėmes. „Nėra

didžiųjų nuodėmių, kai už jas gailimasi ir prašoma atleidimo, ir nėra mažųjų nuodėmių, kai jose užsispiriama.“ Tai reiškia, kad tos mažosios nuodėmės tampa didžiosiomis. Sahl ibn Sad, tebūnie Allahas juo patenkintas, perdavė, kad Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Saugokitės nuodėmių, kurios atrodo nereikšmingos! Iš tiesų mažosios nuodėmės panašios į oloje apsistojusius žmones: vienas atnešė medžio šaką, paskui kitas atnešė šaką, kol jie surinko pakankamai laužui, ant kurio paruošė sau maistą. Iš tiesų kai mažosios nuodėmės susikaupia didžiuliu kiekiu, jos prazudo vergą!“⁵

Jei nuo šito žmogui pavyksta išsigelbėti pastoviu atgailavimu, prašymu atleisti bei gerų darbų darymu po kiekvieno blogo, tuomet nusivylęs šėtonas jo laukia prie penktos užkardos.

5. *Leidžiami veiksmai.* Šėtonas bando įvairiais leidžiamais veiksmais atitraukti žmogų nuo dievobaimingumo bei nuoseklaus rūpinimosi atsargomis Teismo dienai, o paskui šėtonas palaispniui nuvilioja žmogų nuo pageidaujamų veiksmų atlikinėjimo. Palikęs pageidaujamus veiksmus, žmogus pradeda nebedaryti privalomų veiksmų. Bet jei žmogui pavyksta įveikti šią užkardą, šėtonas jo laukia prie sekančios.

6. *Veiksmų pirmenybė.* Veiksmai vienas nuo kito skiriasi pageidautinumo laipsniu. Yra pageidaujami ir labiau pageidaujami veiksmai. Šėtonas stengiasi užimti žmogų mažiau pageidaujamais darbais, kad jis paliktų labiau pageidaujamus veiksmus. Jis nukreipia dėmesį į mažiau pageidaujamus veiksmus, pateikdamas juos gražesniais. Jis demonstruoja jų svarbą ir vertę, nukreipdamas žmogų nuo geriausio. Jei šėtonas negali atimti apdovanojimo, tai stengiasi jį bent sumažinti, kad

⁵ Achmad (5/331)

žmogus netektų aukšto statuso. Šėtonas pradeda nukreipti žmogaus dėmesį nuo svarbiausių dalykų prie mažiau svarbesnių; nuo to, ką Allahas myli labiausiai prie mažiau mylimų dalykų; nuo to, ko Allahas pageidauja labiausiai prie mažiau pageidaujamų dalykų.

Ir pačia didžiausia grėsme žmonėms, kurie įveda religijoje naujoves (*bida*), turi būti Allaho Pasiuntinio ﷺ žodžiai, kuriuos jis ﷺ pasakė apie melagius:

„Iš tiesų meluoti apie mane yra ne tas pats, kaip meluoti apie ką nors kitą, todėl taip darantysis užims savo vietą Pragare!“⁶

Kilnysis Allaho Pasiuntinio ﷺ bendražygis Ibn Masud, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „Sekite *sunna* ir neįvedinėkite naujovių, nes jums jos pakanka (t. y. *sunnos*).“⁷

Abd Ar-Rachman ibn Abd Al-Karim Ash-Sheha

⁶ Al-Bukhari (1291)

⁷ At-Tabarani

Ar islamo religija išbaigta?

Visiems žinoma, jog islamo religija yra pilna ir išbaigta iš Allaho Aukščiausiojo žodžių:

„Šiandien Aš išbaigiau jums jūsų religiją ir atskleidžiau jums Savo malonę, ir pasitenkinau suteikęs jums islamą kaip religiją.“ (Koranas, 5:3)

Islamą apima viską, kas žmogų sieja su žemiškuoju ir Amžinuoju gyvenimu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pasiuntėme Mes tau Knygą visų daiktų išraiškai.“ (Koranas, 16:89)

Tai, ko *šarija* neišaiškino tiesioginiu Šlovingojo Korano tekstu, esančiu pirminiu islamo įstatymų šaltiniu, yra išaiškinta antriniame įstatymų šaltinyje – Allaho Pasiuntinio ﷺ *sunnoje*. *Sunna* - tai jo ﷺ žodžiai, veiksmai ar nebylus kam nors pritarimas. Ji mus pasiekė patikimomis perdavėjų grandinėmis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk Allahas pasiuntė tau Raštą ir išmintį ir išmokė tave to, ko tu nežinojai. Allaho dosnumas buvo tau didelis!“ (Koranas, 4:113)

Žinoma, jog Allaho Pasiuntinys ﷺ perdavė žinią, įvykdė Allaho Aukščiausiojo užduotį ir savo bendruomenei nurodė tiesų kelią. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pasiuntėme Mes tau Priminimą, kad tu išaiškintum žmonėms, kas jiems atsiūsta, - galbūt, jie susimąstys!“ (Koranas, 16:44)

Allaho Pasiuntinys ﷺ savo bendruomenei nurodė visa, kas gera ir perspėjo dėl visko, kas bloga. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Iš tiesų kiekvieno ankstesniojo pranašo pareiga buvo perduoti savo tautoms viską, kas gera, ir perspėti dėl visko, kas bloga, iš to, ką jis žinojo.“⁸

Jeigu žmogus netiki tuo, kas anksčiau paminėta, tai jis, pagal Muchammedui ﷺ atsiųstą Korano tekstą, yra netikintis.

Naujoves Allaho religijon įnešantis žmogus tiki, kad Allaho religija yra nepilna ir neišbaigta. Savo naujovėmis jis pareiškia norį ištaisyti jos trūkumus.

Taipogi savo naujovėmis žmogus apkaltina Allaho Pasiuntinį ﷺ apgaule ir tuo, kad jis neperdavė Žinios, kurią jam patikėjo Allahas Aukščiausiasis. Tokiu būdu naujovių įvedinėtojas tarsi pareiškia, kad islamui jų reikia. Jis tvirtina, kad Allaho Pasiuntinys ﷺ neperdavė žmonėms visos religijos. O juk Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Palieku jus aiškiame, kaip diena ir naktis, kelyje, iš kurio neišklys niekas, išskyrus pražuvėlį!“⁹

⁸ Muslim (1844)

⁹ Al-Chakim, „*Al-Mustadrak*“ (1/175)

Šarijos nuostatos dėl religijos papildymų, kurių neįteisino Allahas ir Jo Pasiuntinys

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Taip! Kas patikėjo savo veidą Allahui, be to daro gera, tai jiems – jų atlygis pas jų Viešpatį, ir nekybo baimė viršum jų galvos ir nebus jie nusiminę.“ (Koranas, 2:112)

Tai reiškia, kad žmogus, kuris nuoširdžiai atlieka veiksmus vardan Allaho Aukščiausiojo, širdimi verždamasis pas Jį Vienintelį, laikomas geradariu. Jis garbina savo Viešpatį pagal Jo *šariją*.¹⁰ Tik tokie žmonės yra Rojaus gyventojai.

Imamas Achmad perdavė iš Ibn Masud, tebūnie Allahas jais patenkintas: **„Allaho Pasiuntinys ﷺ nubrėžė mums liniją ir pasakė: „Tai – Allaho kelias.“ Tada jis nubraižė daugybę linijų iš kairės ir dešinės ir pasakė: „Tai – mano kelias“ - parodė ilgą liniją ir tęsė: „O kiekviename iš šių kelių – šėtonas, kviečiantis į jį.“ Paskui jis pacitavo: „Ir tai – Mano kelias tiesusis; ir eikite juo, ir nesukit kitais keliais, kad jie neatskirtų jūsų nuo Jo kelio. Tai Jis prisakė jums – galbūt jūs būsite dievobaimingi!“** (Koranas, 6:153).¹¹

Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Iš tiesų teisingiausi žodžiai – Allaho Knyga, o geriausias pavyzdys – Muchammedo pavyzdys. Blogiausi yra naujai įvesti dalykai, ir kiekvienas naujai įvestas dalykas – *bida*, o kiekviena *bida* – tai suklaidinimas, o kiekvienas suklaidinimas – Ugnyje!“**¹²

¹⁰ Tikrasis tikintysis Allahą Aukščiausiąjį garbina pagal Allaho Knygą ir Jo Pasiuntinio ﷺ *sunną*. Jis garbinime nieko nuo savęs neprideda.

¹¹ Ibn Hibban „*As-Sachych*“ (1/180)

¹² Ibn Chuzaima „*Sachych*“ (1785)

Tokiu būdu iš anksčiau pateiktų Korano *aju* ir kilnių Pranašo ﷺ *chadisų* matyti aiškus kalbų be išmanymo apie Allahą Aukščiausiąjį ir Jo Pasiuntinį pavojus ir rimtumas. Paaiškėja, kad kokios rūšies naujovės bebūtų – žodžiai, veiksmai ar įsitikinimai – jų neleido nei Allahas Aukščiausiasis, nei Jo Pasiuntinys ﷺ.

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Viešpats mano uždraudė šlykštybes, tas kurios aiškos ir slaptos, nuodėmę ir piktadarystę be teisės, ir priskirti Allahui bendrininkus, apie ką Jis nesiuntė jokio įrodymo, ir kad kalbėtumėte apie Allahą tai, ko jūs nežinote.“ (Koranas, 7:33)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako:

„Ir nesk to, apie ką neturi supratimo: juk klausa, rega, širdis – visos bus apie tai paklaustos.“ (Koranas, 17:36)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako:

„O gal jie turi tokių bendrininkų, kurie įteisino jų religijoje tai, ko neleido Allahas?“ (Koranas, 42:21)

Kiekvienas, kuris į islamo religiją įveda naujoves, leidžiančias tai, ką uždraudė Allahas, arba draudžiančias tai, ką Allahas leido, yra netikintis; nebent jis atgailautų. Tai įrodo Allaho Pasiuntinio ﷺ *chadisas*.

Išaiškindamas Allaho Aukščiausiojo žodžių **„Jie pasirinko savo dvasininkus ir vienuolius kaip viešpačius sau, greta Allaho“** (Koranas, 9:31) prasmę, Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Jie jų negarbino, bet kai jie ką nors jiems leisdavo, jie priimdavo tai kaip leidžiamą, o kai jie ką nors jiems uždrausdavo, jie laikė tai draudžiamu.“**¹³

¹³ At-Tirmizi (3095)

Baisus grasinimas tiems, kurie seka tokiais žmonėmis, ir laiko leidžiamu tai, ką uždraudė Allahas, arba laiko draudžiamu tai, ką Allahas leido.

Šeichas Abd Ar-Rachman Ibn As-Sadi, tepasigaili jo Allahas, šios *ajos* išaiškinime sako: „Jei dvasininkai leidžia jiems daryti tai, ką uždraudė Allahas, jie laiko tokius veiksmus leidžiamais, o jei jie uždraudžia jiems daryti tai, ką Allahas leido, jie laiko tai draudžiamu. Taip Rašto aiškintojai ir vienuoliai išgalvojo Rašto žmonėms įstatymus, prieštaraujančius Dievo pasiuntinių religijai, ir žmonės jais pasekė. Jie taip gerbė savo dvasininkus ir vienuolius, kad jų kapus pavertė stabais, kuriuos garbino šalimais Allaho. Prie šių kapų jie atlieka aukojimus, o taipogi kreipiasi į mirusiųsius su maldomis ir pagalbos prašymais.“¹⁴

¹⁴ „*Taisir Al-Karim Ar-Rachman tafsyr kalam al-manam*“ (295psl.)

Kas yra naujovė (bida)?

Tam, kad mums būtų aiškus terminas „naujovė“ (*bida*), pirmiausia turime žinoti, kas yra *sunna*.

Sunna – tai tie įsitikinimai, žodžiai ir veiksmai, kuriuos atliko Pranašas ﷺ ir jo bendražygiai.

Chafizas Ibn Radžab, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „*Sunna* – tai kelias, kuriuo einama. Jis apima ištikimą Pranašo ﷺ ir jo teisingųjų kalifų įsitikinimų, veiksmų ir žodžių laikymąsi. Tai – *sunna* pilna šio žodžio prasme.“¹⁵

Ištikimybė *sunnai* privaloma tiek žodžiuose, tiek veiksmuose, tiek ir įsitikinimuose. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Geras pavyzdys jums buvo Allaho Pasiuntinys tiems, kurie pasikliauja Viešpačiu ir Būsimuoju gyvenimu ir dažnai mini Allahą.“ (Koranas, 33:21)

Allaho Pasiuntinys taip pat įsakė savo bendruomenei eiti jo keliu, imti iš jo pavyzdį ir sekti jo pėdomis. Jis ﷺ pasakė:

„Prisakau jums bijoti Visagalio Allaho Aukščiausiojo, klausykite ir pakluskite, net jei jus valdytų vergas. Iš tiesų tie iš jūsų, kurie gyvens ilgai, pamatys daugybę nesutarimų, todėl laikykitės mano ir teisingųjų kalifų, einančių tiesiu keliu, *sunnos*. Laikykitės šito „krūminiais dantimis“ ir šalinkitės naujovių, nes kiekviena naujovė yra paklaidinimas!“¹⁶

Šeichas Al-Islam Ibn Taimija, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „Muchammedas ﷺ buvo pasiųstas kiekvienam žmogui ir džinui: tiek Rašto žmonėms, tiek ir visiems likusiems. Jis atnešė viską, kas susiję su religija, visais jos aspektais: aiškiais

¹⁵ „*Džami al-Ulum ua al-Chakim*“ (1/20)

¹⁶ Ibn Hibban „*Sachych*“ (1/178)

ir slaptais; įsitikinimais ir įstatymais. Nėra kito tikrojo tikėjimo išskyrus tą, su kuriuo atėjo Muchammedas ﷺ. Nėra kitos tiesos išskyrus tą, su kuria jis ﷺ atėjo. Nėra kito tikrojo kelio išskyrus Muchammedo ﷺ kelią. Nėra kito tikrojo įstatymo išskyrus tą, su kuriuo atėjo Muchammedas ﷺ.

Nė vienas Allaho Aukščiausiojo sutvėrimas nepasieks Jo pasitenkinimo ir Rojaus, Jo pagerbimo ir prieglobsčio, jei neseks paskui Allaho Pasiuntinį ﷺ tiek veiksmais ir žodžiais, tiek mintimis bei įsitikinimais. Tikruoju Allaho Aukščiausiojo priartintuoju yra tik tas, kuris pasekė Jo Pasiuntiniu ﷺ, tiek mintimis, tiek ir veiksmais; tikėjo visais slėpinio aspektais, apie kuriuos jis ﷺ mums pranešė; atlikinėjo tai, ką Allahas Aukščiausiasis įsakė Savo tvariniams – tai, kas privaloma (*uadžibat*), ir šalinosi to, kas draudžiama (*mucharramat*). Jei kas nors įsitikinęs, kad Allaho Aukščiausiojo priartintuoju gali būti tas, kuris neatlikinėjo prievolių ir nesišalino draudžiamų dalykų, nepaisant jo protinės būklės; arba įsitikinęs, jog grupė, kuriai save priskiria toks žmogus, yra sėkmingoji; arba, kad toks žmogus yra iš teisiųjų Allaho vergų, o jo bendraminčiai – laimėtojai ir Allaho Aukščiausiojo priartintieji, kuriuos Allahas išaukštino laipsniais pagal jų žinias ir tikėjimą, nepaisant to, jog jie neatlikinėjo jiems privalomų pareigų (*uadžibat*) ir nesišalino draudžiamų dalykų (*mucharramat*); tuomet toks žmogus yra netikintis ir apostatas, neliudijantis, kad Muchammedas ﷺ – Allaho vergas ir Pasiuntinys. Priešingai, savo liudijimu, jog Muchammedas ﷺ - Allaho Pasiuntinys, jis meluoja. Todėl, kad Muchammedas ﷺ nuo Allaho Aukščiausiojo perdavė, jog Allaho priartintieji – tai dievobaimingi ir tikintys vergai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O taip, juk Allaho draugai nepažįsta baimės, ir neteks jiems liūdėti. Tie, kurie patikėjo ir buvo dievobaimingi.“ (10:62-63)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako: „**O žmonės! Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters ir padarėme jus tautomis ir gentimis, kad pažintumėt vienas kitą. Juk kilmingiausias tarp jūsų – pats dievobaimingiausias. Iš tikrųjų Allahas – Visažinis, Išmanantis!**“ (Koranas, 49:13)

Dievobaimingumas – tai gerų darbų darymas, paklusimas Allahui Aukščiausiajam, sekimas Allaho šviesa, viltis dėl Allaho malonės, nepaklusnumo Allahui šalinimas ir Jo žinojimo baimė. Vergas prie Allaho priartėti gali tik atlikinėdamas jam Allaho primestas prievoles, o paskui, atlikdamas įvairias papildomas garbinimo rūšis ir apeigas.

Allahas Aukščiausiasis viename *kudsi chadise* sako: „**Pačiais mylimiausiais veiksmais, kuriais Mano vergas gali prie Manęs priartėti, yra tie, kuriuos Aš padariau jam privalomais. O savanoriškomis apeigomis Mano vergas toliau artėja prie Manęs tol, kol Aš jį pamilsiu.**“¹⁷

Kalbinė žodžio „naujovė“ (bida) prasmė: kažkas nauja, ko anksčiau nebuvo.

Allahas Aukščiausiasis sako:

„**Jis – dangaus ir žemės Kūrėjas.**“ (Koranas, 2:117)

Šeichas Abd Ar-Rachman Ibn Sadi, tepasigaili jo Allahas, šios *ajos* komentare rašo: „Allahas sutvėrė padanges ir žemę, suteikė joms galutinį pavidalą ir padarė jas nuostabiais kūriniais, kuriems panašių anksčiau nebuvo.“¹⁸

Allahas Aukščiausiasis sako:

„**Sakyk: „Aš – ne naujakurys tarp pasiuntinių.**“ (Koranas, 46:9)

¹⁷ Al-Bukhari „*Al-Fataua al-Kubra*“ (178-179psl.)

¹⁸ „*Taisir al-Karym Ar-Rachman fi tafsyr kalam al-manam*“ (46psl.)

Šeichas Abd Ar-Rachman Ibn Sadi, tepasigaili jo Allahas, šios *ajos* komentare rašo: „Iki manęs pas žmones jau buvo atėję pasiuntiniai, ir jūs neturėtumėte stebėtis, kad Allahas pasiuntė mane jums, ir neturėtumėte atmetinėti mano mokymų. Kiek iki manęs buvo pranašų ir pasiuntinių, kurie pamokslavo tą patį, ką ir aš! Tad kas gi jums nepatinka mano pamoksluose?!“¹⁹

Pagal bendrą kalbinę prasmę, naujovės (*bida*) skirstomos į dvi rūšis:

1. Religinės naujovės – visa, kas buvo įnešta į Allaho religiją ir kas neatitinka Pranašo ﷺ ir jo bendražygių kelio. Religinės naujovės pasireiškia veiksmuose, žodžiuose arba įsitikinimuose. Šios rūšies naujovės, pagal Šlovingojo Korano tekstus, yra draudžiamos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu kas prieštarauš Pasiuntiniui arba abejos juo po to, kai paaikšėjo jam tiesus kelias, ir jis traukia ne tikinčiųjų keliu, Mes nukreipsime jį ten, į kur jis pats nusisuko, ir supleškinsime Pragare. Šlykšti šita landynė!“ (Koranas, 4:115)

Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Kiekvienas mano bendruomenės narys įžengs į Rojų, išskyrus tuos, kurie atsisakė.“ Žmonės paklausė: „O Allaho Pasiuntiny! Kas gali atsisakyti?“ Jis atsakė: „Kas paklūsta man – įžengs į Rojų, o kas man nepaklūsta – tas atsisako (įžengti į Rojų).“²⁰

Šeichas Al-Islam Ibn Taimija, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „Būtent todėl Allahas Aukščiausiasis kiekvienoje maldoje mums liepė sakyti: **„Išvesk mus į tiesų kelią, į kelią tų, kuriuos Tu apdovanojai gėrybėmis, bet ne tų, kurie**

¹⁹ „Taisir al-Karym Ar-Rachman fi tafsyir kalam al-manam“ (725psl.)

²⁰ Al-Bukhari (7280)

užsitraukė Tavo rūstybę, ir ne tų, kurie paklydo.“ (Koranas, 1:6-7) Žmonės, kurie užsitraukė Allaho rūstybę, žinojo tiesą, bet atlikinėjo veiksmus, kurie prieštaravo šiai tiesai. Paklydusieji – tai žmonės, kurie garbino Allahą be išmanymo, bet, tuo pačiu, suvokė, kad jų garbinimas prieštarauja Koranui ir *sunnai*.²¹

Religinės naujovės skirstomos į tris rūšis:

1) Iš islamo išvedančios naujovės. Tokios naujovės yra susijusios su įsitikinimais, kaip, pavyzdžiui, aukojimas kam nors kitam, išskyrus Allahą Aukščiausiąjį; ritualinis apėjimas (*tauaf*) aplink kapus; išgelbėjimo maldavimas ir kreipimasis į ką nors kitą, išskyrus Allahą, dėl to, ko negali padaryti niekas, išskyrus Allahą. Šioms naujovėms priklauso ir visi kiti garbinimo būdai, kurių negalima skirti niekam kitam, išskyrus Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Iš tiesų malda mano ir pamaldumas mano, gyvenimas mano ir mirtis – pašvęsti Allahui, pasaulių Viešpačiui, Kuris neturi bendrininko. Taip man paliepta, ir aš – pirmas iš musulmonų (atsidavusiųjų).“ (Koranas, 6:162-163)

2) Iš islamo neišvedančios, tačiau galinčios privesti iki didžiojo netikėjimo (*kufr*) naujovės. Tokioms naujovėms priklauso mauzoliejų ant kapų statymas, žibintų virš jų įrengimas, o taipogi maldų prie jų atlikimas bei kreipimasis į juos su maldavimais. Allaho Pasiuntinys ﷺ savo bendruomenei uždraudė jo kapavietę paversti susirinkimų vieta, baimindamasis, kad žmonės nepradėtų jo garbinti, šalimais Allaho. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Nepaverskite mano kapo susibūrimo vieta! Ir nepaverskite savo namų kapais. Siųskite man savo

²¹ „*Al-Fataua al-Kubra*“ (194psl.)

palaiminimus, nes iš tiesų jūsų palaiminimas mane pasieks, kur jūs bebūtumėte.“²²

3) Naujovės, dėl kurių *šarija* laikosi nuostatos, panašios į nuodėmės padarymą. Tokioms naujovėms priklauso žemiškojo gyvenimo, santuokos atsisakymas, nepertraukiamas kasdieninis pasninkavimas, pastovus meldimasis per visą naktį ir pan.

Anas Ibn Malik, tebūnie Allahas juo patenkintas, papasakojo: „Į Pranašą ﷺ žmonių namus atėjo trys vyrai paklausti apie tai, kaip garbino Pranašas. Sužinojus apie tai, jiems pasirodė jo garbinimas nepakankamu (t. y. lengvesniu nei jie įsivaizdavo) ir jie tarė: „Ar mes galime lygintis su Pranašu, kai Allahas atleido jam praeities ir ateities nuodėmes?! (t. y. mes privalome labiau garbinti)“ Vienas jų tarė: „Aš melsiuosi visą naktį.“ Kitas tarė: „Aš pasninkausiu kiekvieną dieną nuo saulėtekio iki saulėlydžio ir nepraleisiu nė vienos dienos.“ Trečiasis tarė: „Aš susilaikysiu nuo moterų ir niekada nevesiu.“ Pas juos atėjo Pranašas ﷺ ir pasakė: „Ar jūs tie žmonės, kurie pasakė tokius ir tokius dalykus? Prisiekiu Allahui, aš bijau Allaho labiau už jus ir esu Jam nuolankiausias ir pareigingiausias iš jūsų, bet vis tiek pasninkauju ir nutraukiu pasninką (t. y. nepasninkauju kiekvieną dieną), atlieku naktinę maldą (vieną nakties dalį) ir miegu (likusią) naktį, ir vedu moteris. Tad tas, kuris nusisuka nuo mano *sunnos*, nėra iš mano (pasekėjų) tarpo.“²³

Tokiu būdu darosi aišku, kad kiekvienas, kuris garbina Allahą Aukščiausiąjį koku nors būdu, neįteisintu nei Allaho Aukščiausiojo, nei Jo Pasiuntinio ﷺ, nei keturių teisingųjų

²² Abu Daud „*Sunan*“ (2042)

²³ Al-Bukhari (5063)

kalifų *sunnos*, yra naujovių šalininkas. Tai įrodo Allaho Pasiuntinio ﷺ žodžiai:

„Prisakau jums bijoti Visagalio Aukščiausiojo Allaho, klausykite ir pakluskite, net jei jus valdytų vergas. Iš tiesų tie iš jūsų, kurie gyvens ilgai, pamatys daugybę nesutarimų, todėl laikykitės mano ir teisingųjų kalifų, einančių tiesiu keliu, *sunnos*. Laikykitės šito „krūminiais dantimis“ ir šalinkitės naujovių, nes kiekviena naujovė yra paklaidinimas!“²⁴

2. Naujovės žemiškajame gyvenime ir buityje – tai visi išradimai, kurie susiję su žemiškuoju gyvenimu ir neturintys ryšio su *šarija*. Visa tai yra leidžiama. Tokie išradimai nelaikomi naujovėmis (*bida*) religine šio žodžio prasme, nepaisant bendros kalbinės žodžio prasmės. Panašios naujovės nepriskiriamos tų naujovių (*bida*) kategorijai, dėl kurių perspėjo Allaho Pasiuntinys ﷺ. Todėl kad žemiškųjų reikalų ir santykių pagrindas yra leidžiamumas, kol nepateikiami draudimo įrodymai. Šiai kategorijai priklauso ir įvairios tarpusavio sutartys. Tos, kurios atitinka *šariją*, yra leidžiamos, o tos, kurios neatitinka *šarijos*, laikomos negaliojančiomis, bet jos nevadinamos naujovėmis religijoje, nes neturi ryšio su garbinimo dalykais.

²⁴ Ibn Hibban „*Sachych*“ (1/178)

Šarijos pozicija dėl naujovių religijoje

Liudijimo „Muchammedas – Allaho Pasiuntinys“ prasmė yra paklusime jo įsakymams; tikėjime tuo, ką jis pranešė; šalinimesi to, ką jis uždraudė ir nuo ko sulaikė; Allaho garbinime taip, kaip jis nurodė. Tad būtina atmesti ir nepriimti naujovių, kurios įvedamos į Aukščiausiojo religiją. Allahas sako:

„Tepasisaugo tie, kurie pažeidžia jo įsakymą, kad neužkluptų jų išmėginimas arba neištiktų kankinanti bausmė!“ (Koranas, 24:63)

Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Jei kas nors įves į ši mūsų reikalą (religiją) kokį nors naują, su juo nesusijusį dalyką, - tai bus atmesta.“²⁵

Pranešama, jog Chuzaifa ibn Al-Jaman, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „Įprastai žmonės klausinėjo Allaho Pasiuntinio ﷺ apie gėrį, o aš jo paklausiau apie blogį baimindamasis, kad jis mane ištiks. (Kartą) aš pasakiau: „Allaho Pasiuntinys, iš tiesų mes buvome nežinojime ir blogyje, o paskui Allahas dovanojo mums šį gėrį“²⁶, bet ar ateis po šio gėrio blogis?“ Jis pasakė: „Taip.“ Tada aš paklausiau: „Ar po šio blogio ateis gėris?“ Jis pasakė: „Taip, bet jame bus blogio priemaišų.“ Aš paklausiau: „Kas tai bus?“ Jis pasakė: „Pasirodys žmonės, kurie nesilaikys mano *sunnos*, ims vadovauti kitiems ne taip, kaip aš tai darau, ir jūs pamatysite (jų darbus) ir jiems nepritarsite.“ Aš paklausiau: „O po šio gėrio ar ateis kitas blogis?“ Jis pasakė: „Taip, ir šiuo blogiu taps kviečiantieji (žmonės) prie Pragaro vartų, ir tas, kuris atsilieps (į jų

²⁵ Al-Bukhari (2697)

²⁶ Galvoje turima tai, kad Allahas atsiuntė žmonėms Pranašą ﷺ su tikrąja religija.

kvietimus), bus jiems numestas (į Pragarą).“ Aš paklausiau: „Allaho Pasiuntiny, apibūdink mums juos.“ Jis pasakė: „Gerai! Šie žmonės bus iš mūsų pačių ir kalbės mūsų kalba.“ Aš paklausiau: „Allaho Pasiuntiny, ką tu įsakysi man daryti, jei iki to nugyvensiu?“ Jis pasakė: „Nesiskirk su musulmonų grupe²⁷ ir jų valdovu.“ Aš paklausiau: „O jei nebus (tarp žmonių) nei musulmonų grupės, nei jų valdovo?“ Pranašas ﷺ pasakė: „Tada šalininkis visų šių grupių, net jei dėl to tau reiktų graužti medžio šaknį, ir pasilik tokioje padėtyje kol ištiks tave mirtis!“²⁸

Abd Allah ibn Masud, tebūnie Allahas juo patenkintas, perdavė, kad Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „**Aš pasieksiu vandens telkinį anksčiau už jus, ir kai kurie iš jūsų bus atvesti priešais mane ir paskui išvesti, o aš sakysiu: „O Viešpatie, mano bendražygiai!“ Tada bus pasakyta: „Tu nežinai, ką jie padarė po to, kai juos palikai.“**“²⁹

Anas ibn Malik, tebūnie Allahas juo patenkintas, perdavė, jog Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Iš tiesų Allahas nepriima atgailos iš naujovių šalininko, kol jis nepaliks šių naujovių.“³⁰

Allaho Pasiuntinys ﷺ papasakojo, kad po jo mirties įvyks daugybė neramumų ir išbandymų, išeitimi iš kurių taps tvirtas sekimas Allaho Knyga ir jo ﷺ *sunna*, o ne naujovėmis.

Pranešama, jog Abu Huraira, tebūnie Allahas juo patenkintas, perdavė, kad Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

²⁷ Galvoje turimi sekantieji Koranu ir *sunna*.

²⁸ Al-Bukhari (3606)

²⁹ Al-Bukhari (6576)

³⁰ Al-Baihaqi „*Šuab al-Iman*“, At-Tabarani „*Al-Avsat*“, Al-Albani chadišą įvertino patikimu „*As-Sachycha*“ (1620)

„Ateis toks išbandymų metas, kai sėdintysis bus geresnis už stovintįjį, stovintysis bus geresnis už einantįjį, o einantysis bus geresnis už bėgantįjį, ir tą, kurį užklups (šie išbandymai), jį pražudys, tad lai tas, kuris gebės rasti nuo jų prieglobstį, juo pasinaudoja.“³¹

³¹ Al-Bukhari ir Muslim

Kai kurie mokslininkų ir Korano aiškintojų pasisakymai apie naujoves (bida)

Umar ibn Al-Khattab, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „Iš tiesų savų nuomonių šalininkai – *sunnos* priešai! Jie vengė *chadisų* mokymosi ir nepajėgė jų suprasti, o kai jiems užduodavo klausimus, jie gėdindavosi atsakyti: „Mes nežinome.“ Dėl to jie ėmė prieštarauti *sunnai*, reikšdami savo nuomonės apie religiją, o paskui paklydo patys ir suklaidino kitus. Tad saugokitės jų!“³²

Ibn Abbas, tebūnie Allahas juo patenkintas, apie Allaho Aukščiausiojo žodžius „**Tądien, kai pabals veidai ir pajuos veidai**“ (Koranas, 3:106) pasakė: „Pabals *sunnos* sekėjų ir turinčiųjų žinių veidai, o pajuos naujovių ir paklaidinimų šalininkų veidai.“³³

Umar ibn Abd Al-Aziz, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „Allaho Pasiuntinys ﷺ ir valdžios po jo perėmėjai nurodė mums kelią, kuriuo eidami mes tvirtai laikysimės Allaho Knygos ir įsitvirtinsime Allaho religijoje. Niekas nedrįsta jo keisti ar remtis kažkuo kitu, kas jam prieštarauja. Kiekvienas, einantis šiuo keliu – eina tiesiu keliu, ir tas, kuris juo remiasi – sulauks paramos. O kas jo atsisako ir neina tikinčiųjų keliu, tą Allahas nukreips ten, kur jis pats pasisuks, ir įves į Pragarą. Kokia šlykšti ši prieglauda!“³⁴

Al-Fudail ibn Jad, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „Lai tas, kuris pamatys ką nors ant kelio sėdint su naujovių šalininku, pereina į kitą kelio pusę. Naujovių šalininko darbai nepakyla

³² „*Fatch al-Bari*“ (13/302)

³³ „*Usul al-Itakad*“ (1/72)

³⁴ „*Igasat al-Lahfan*“ (1/159)

pas Allahą. Kas padėjo naujovių šalininkui – tas padėjo griauti islamą.³⁵

Sufjan As-Sauri, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „Iblisui naujovės yra mylimesnės už nuodėmes, nes už nuodėmes galima atgailauti, o už naujoves – ne!“³⁶

Ibn Al-Kaijim, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „Jei širdys užimtos naujovėmis, jos yra nusišukusios nuo *sunnos*.“³⁷

³⁵ „*Talbis Iblis*“ (14psl.)

³⁶ „*Talbis Iblis*“ (13psl.)

³⁷ „*Igasata al-Lahfan min masib aš-Šaitan*“ (1/213)

Pritariančiųjų naujovėms religijoje argumentų paneigimas

Kai kurie, religinių žinių neturintys, žmonės savo naujovėms pagrįsti naudoja Allaho Pasiuntinio ﷺ *chadisq*, kuriame sakoma:

„Tas, kuris islame pradės koki nors gerą paprotį, bus už tai apdovanotas bei gaus apdovanojimus tų, kurie tai darys po jo, ir tai nė kiek nesumažins jų pačių apdovanojimų. O tas, kuris islame pradės koki nors blogą paprotį, užsikraus nuodėmės našta ir našta tų, kurie tai darys po jo, ir tai nė kiek nesumažins jų pačių nuodėmių naštos!“³⁸

Atsakymas į šį argumentą būtų toks. Pasakiusysis „Tas, kuris islame pradės koki nors gerą paprotį“ taip pat pasakė „Kiekviena naujovė – tai suklaidinimas“. Neįmanoma, kad teisingasis ir pasitikėjimo vertas Allaho Pasiuntinis ﷺ pasakytų kokius nors žodžius, kurie prieštarautų kitiems jo žodžiams, kaip ir negali būti prieštaravimų jo žodžiuose! Allaho Pasiuntinis ﷺ pasakė: „Tas, kuris islame pradės koki nors gerą **paprotį**“, - jis nepasakė: „Kas įves naujovę.“ Ir Pranašas ﷺ pasakė: „Tas, kuris **islame** pradės koki nors gerą paprotį“, - naujovės nėra iš islamo. Jis taipogi pasakė: „Gerą“, - o naujovės nėra geros. O dėl skirtumo tarp papročio ir naujovės, žodžiais „Kas pradės paprotį“ turimas galvoje žmogus, kuris atgaivins paprotį (*sunna*), kuris jau egzistavo anksčiau ir buvo nurodytas Allaho Pasiuntinio ﷺ, bet ši *sunna* buvo žmonių pamiršta. Tokį supratimą nurodo ir anksčiau paminėto *chadiso* priežastis, t. y. istorija, kai pas Pranašą ﷺ atėjo grupė sunkioje padėtyje esančių žmonių. Pranašas ﷺ paskatino savo

³⁸ Muslim (1017)

bendražygius tiems žmonėms paaukoti, ir tada prie jo priėjo vienas iš ansarų su maišeliu sidabro, kurį nuo sunkumo vos galėjo išlaikyti rankoje, padėjo jį priešais Allaho Pasiuntinį ﷺ, dėl ko Allaho Pasiuntinio ﷺ veidas nušvito iš laimės ir džiaugsmo, ir tada jis ﷺ pasakė: „**Tas, kuris islame pradės koki nors gerą paprotį, bus už tai apdovanotas bei gaus apdovanojimus tų, kurie tai darys po jo iki Teismo dienos**“ (Perdavė Muslim). Tokiu būdu, žodžiais „Pradės gerą paprotį“ turima galvoje „įgyvendins“ šį dalyką, o ne įteisins ką nors nauja, todėl kad išskyrus Allahą ir Jo Pasiuntinį ﷺ niekas neturi teisės įvedinėti įstatymų. Ir „kiekviena naujovė – suklaidinimas!“³⁹

Šeichas Abd Al-Aziz ibn Baz, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „Vieninga visų musulmonų nuomone, šiuose *chadisuose* nėra prieštaravimų. Akivaizdu, jog *chadiso* prasmė – *sunnos* atgaivinimas. Pavyzdžiui, šalyje, kurioje nemokoma Korano ir Pranašo *sunnos*, yra mokslininkas, kuris atgaivina šią *sunną* (t. y. Korano ir *sunnos* mokymą): jis lankosi pas žmones, sėdi su jais ir moko juos Korano ir *sunnos*. Arba jis ateina su mokytojais, kurie moko žmones. Arba šalyje, kur paplitęs barzdos skutimas ar trumpinimas, atsiranda mokslininkas ir pradeda kviesti žmones auginti barzdas, tuo pačiu atgaivindamas šią didžią *sunną*, kurios šios šalies ar vietovės žmonės nežinojo. Už *sunnos* atgaivinimą jis bus apdovanotas, o taipogi gaus apdovanojimus tų žmonių, kuriuos jis išmokė, nes Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „**Skirkitės nuo daugiadievių! Trumpinkite ūsus ir auginkite barzdas.**“⁴⁰ Kai šie žmonės pamatys, kaip šis mokslininkas augina barzdą ir kviečia tai daryti kitus, paseks jo pavyzdžiu, tokiu būdu atgaivindami *sunną*... Čia priklauso ir kiti panašūs religiniai dalykai, susiję su

³⁹ Šeichas Muchammed Ibn Salich Al-Usaimin „*Al-Ibda fi kamal aš-Šar*“

⁴⁰ Al-Bukhari ir Muslim

garbinimo papročiais. Kai kurios šalys ir tautos užmiršo šias *sunnas*. Apie tą, kuris jas atgaivina ir platina žmonėse, sakoma, kad jis „pradėjo islame gerą paprotį“, - tai reiškia, kad jis priminė apie tai, kas susiję su islamu „pradėdamas islame naują paprotį.“ Tai ir yra tikroji *chadiso* prasmė, o ne pritarimas religinėms naujovėms, kurių neleido Allahas Aukščiausiasis. Ir kiekviena naujovė – paklaidinimas, nes Allaho Pasiuntinys ﷺ patikimame *chadise* pasakė:

„Perspėju jus dėl naujovių, nes kiekviena naujovė – suklaidinimas.“⁴¹

Naujovių šalininkai savo naujovių platinimo ir gyrimo žmonėms pateisinimui naudoja Umar ibn Al-Khattab, tebūnie Allahas juo patenkintas, žodžius, kuriuos jis pasakė, kai per Ramadaną surinko musulmonus bendrai „*tarauich*“ maldai. Jis pasakė: „Kokia nuostabi ši naujovė!“

Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas, turėjo galvoje žodžio kalbinę, o ne *šarijos* reikšmę. Nes pati „*tarauich*“ malda įteisinta *šarijoje*, ir Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas, jos neišgalvojo. Allaho Pasiuntinys ﷺ ją atlikinėjo su savo bendražygiais tris naktis, o paskui nustojo ją atlikinėti, baimindamasis, kad ši malda gali tapti jiems privaloma.

Bet Pranašo ﷺ bendražygiai ir toliau ją atlikinėjo pavieniui: tiek Pranašui ﷺ esant gyvam, tiek ir po jo ﷺ mirties.

Paskui, po Pranašo ﷺ mirties, nebeliko pavojaus, kad ši malda taps privaloma. Todėl Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas, surinko musulmonus bendrai „*tarauich*“ maldai ir ištare šiuos žodžius: „Kokia nuostabi ši naujovė!“ Ir čia tampa

⁴¹ Šeichas Abd Al-Aziz ibn Baz „*Madžmua fataua ua mutanauija*“

aišku, jog žodžiu „naujovė“ Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas, turėjo galvoje jo kalbinę, o ne *šarijos* reikšmę.

Mūsų santykiai su naujovių šalininkais

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sekite tu, kas jums atsiųsta iš jūsų Viešpaties, ir nesekite vietoj Jo globėjais; nedaug jūs atsimenate!“ (Koranas, 7:03)

Naujovių šalininkas gali atlikinėti naujoves dėl savo neišmanymo. Tokio žmogaus naujovės nepasireiškia išorėje ir neplinta tarp žmonių. Išmintingai ir geru pamokslavimu reikia jam išaiškinti tiesą, remiantis *šarijos* įrodymais iš Korano ir *sunnos*, parodančiais jo veiksmų neteisumą, nepagrįstumą ir prieštaravimą *šarijai*. Ir jei po šito, sekdamas savo aistromis, jis atsisakys tiesos, tuomet reikia jam priminti apie Allahą ir Juo pagąsdinti. Jei ir tuomet jis atsisakys tiesos, pasipriešins ir išsiauks, užsispyrdamas savo naujovėje, būtina žmonėms išaiškinti jo naujovės neteisumą, remiantis *šarijos* įrodymais iš Korano ir *sunnos*. Taipogi verta perspėti paprastus žmones dėl jo ir jo naujovių tam, kad jie saugotųsi ir įspėtų kitus.

Kaip jau anksčiau minėjome, naujovės gali būti išvedančios ir neišvedančios iš islamo. Jei naujovės išvedančios iš islamo ir žmogų apie tai perspėjo, bet, nepaisant to, jis jų neatsakė, tuomet būtina jų boikotuoti. Jei jo naujovės iš islamo neišvedančios, tada prieš boikotą būtina įvertinti jo naudą ir žalą. Jei iš tokio žmogaus boikoto nebus naudos, tada geriau jo atsisakyti, kad jis netaptų pagalba šėtonui. Galbūt tuomet pastovių priminimų dėka jis paliks tiesai prieštaraujančias naujoves. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Draudžiama musulmonui nutraukti santykius su savo broliu (islame) ilgiau nei tris dienas!“⁴²

⁴² Al-Bukhari (6065)

Teisingieji šios bendruomenės pirmtakai atmetinėjo kiekvieną naują, o taipogi išaiškindavo jos neteisumą ir nepagrįstumą, remdamiesi *šarijos* įrodymais iš Korano ir *sunnos*. Toks buvo jų kelias.

Naujovių šalininkų paneigimo pareiga neapsiriboja vien mokslininkais. Priešingai, tai yra kiekvieno, kuris pastebėjo naują Allaho religijoje, neturinčią jokio pagrindo *šarijoje* (nei Allaho Knygoje, nei patikimoje Jo Pasiuntinio ﷺ *sunnoje*), pareiga. Jei žmogus gali savarankiškai paaiškinti tos ar kitos naujos neteisumą, jis turi taip ir padaryti. Bet jeigu jis, vis dėlto, nepajėgus paaiškinti, tuomet jam reikia kreiptis į kilnius mokslininkus, kurie galės atsakyti, paaiškinti ir paneigti šias religines naujoves.

Naujovių islame atsiradimo priežastys

1. Atitolimas nuo Allaho šarijos įgyvendinimo ir pasitenkinimas kitais įstatymais. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui, ir tiems, kurie turi jums valdžią. O jeigu dėl ko nors nesutarsite, tai kreipkitės su tuo į Allahą ir į Pasiuntinį, jeigu jūs tikite Allahą ir Paskutiniąją dieną. Taip yra geriau ir gražiau.“ (Koranas, 4:59)

2. Atitolimas nuo *sunnos* ir jos apleidimas. Kaskart, kai musulmonas tolsta nuo *sunnos*, jis artėja prie naujovių. Juk kiekvienam musulmonui pakanka Allaho Pasiuntinio ﷺ *sunnos*. Ji apsaugo musulmoną nuo religinių naujovių. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Palieku jums du dalykus, kurių laikydamiesi neišklýsite iš tiesaus kelio - Allaho Knygą ir savo *sunną*!“⁴³

3. Šlovingojo Korano apleidimas: neapmąstomos jo *ajos*, Koranas vartojimas tik kaip priemonė maldavimams, Allaho minėjimo apleidimas, žmonių atbaidymas nuo religijos mokslų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kas išsisukinėja nuo Gailestingojo minėjimo, prie to Mes pastatysime šėtoną, ir jis bus jam bendrakeleivis.“ (Koranas, 43:36)

4. Tiesos nepriėmimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kuomet jam pasako: „Bijok Allaho!“, tai jį apima nuodėmės didybė. Jam paruoštas Pragaras. Kokia šlykšti paruošta jam landynė!“ (Koranas, 2:206)

⁴³ Al-Chakim (1/172)

5. Mokslininkais pasirenkami paklydę ir neišmanantys žmonės. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Iš tiesų Allahas neatima žinių, atimdamas jas iš Savo vergų. Jis atima žinias per mokslininkų mirtis, taip, kad kai neliks nė vieno mokslininko, žmonės valdys neišmanėliai. Jų klausinės, ir jie spręs be išmanymo. Tokiu būdu jie išklys iš tiesaus kelio ir paklaidins kitus.“⁴⁴

6. Šarijos žinių sėmimasis tik iš knygų, paliekant kilniuosius mokslininkus. Kaip sakoma: „Kam knyga buvo jo mokytoju, pas tą klaidų bus daugiau nei tiesos.“ Čia priklauso ir abejotinų knygų skaitymas. Kartą Umar ibn Al-Khattab, tebūnie Allahas juo patenkintas, atėjo pas Allaho Pasiuntinį ﷺ su rutinėliais, kuriuos jis gavo iš Rašto žmonių; juos pamatęs Allaho Pasiuntinys ﷺ labai supyko ir pasakė:

„Negi, Al-Khattabo sūnau, abejoji dėl to, su kuo aš atsiųstas?! Neklausinėkite jų (Rašto žmonių) apie nieką, nes jie gali pranešti jums tiesą, kurią jūs palaikysite melu, arba pranešti melą, kurį jūs galite palaikyti tiesa. Ir prisiekiu Allahu, net jei pranašas Mozė būtų tarp jūsų, jis privalėtų sekti manimi!“⁴⁵

7. Patikimų žinių neplatinimas arba nuslėpimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tikrųjų tie, kurie slepia tai, ką Mes pasiuntėm kaip tiesioginio vadovavimo šviesius ženklus, po to, kai Mes paaiškinome tai žmonėms Rašte, - šituos prakeiks Allahas ir prakeiks prakeikūnai, išskyrus tuos, kurie atgailavo, ištaisė, tai kas buvo padaryta bloga ir pradėjo aiškinti tiesą. Iš jų Aš priimsiu atgailą; juk Aš – Priimantis atgailą, Maloningas!“ (Koranas, 2:159-160)

⁴⁴ Al-Bukhari (100)

⁴⁵ Achmad (3/287)

8. Kraštutinus religijoje. Iš tiesų persistengimas religijoje yra viena iš daugiadienvystės ir naujovių religijoje atsiradimo priežasčių. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Perspėju jus dėl kraštutinių religijoje. Nes iš tiesų buvusieji iki jūsų pražuvo dėl kraštutinių religijoje.“⁴⁶

9. Išskirtinai loginis religinių dalykų pagrindimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nelieka nei tikinčiajam, nei tikinčiajai, kada Allahas ir Jo Pasiuntinys nusprendė, pasirinkimo jų reikaluose. O kas neklauso Allaho ir Jo Pasiuntinio, tas pakliūva į neabejotiną paklydimą.“ (Koranas, 33:36)

10. Sekimas troškimais ir meilė aistroms. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi tu nematei to, kuris pasirinko sau į dievus savo aistrą, ir Allahas nustūmė jį nuo kelio Savo išmanymu ir užantspaudavo jo klausą ir širdį, o ant jo akių užtraukė užuolaidą. Kas gi jį ves po Allaho? Nejaugi neprisiminsite įspėjimo?“ (Koranas, 45:23)

11. Peiktino fanatizmo apraiškos. Čia taipogi priklauso ir religinių dalykų atlikimas nepaisant *šarijos* normų ir taisyklių, o taipogi aklas, žiniomis nepagrįstas, mėgdžiojimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kai sakys jiems: „Sekite tuo, ką atsiuntė Allahas! - jie sako: „Ne, mes seksime tuo, ką radome pas mūsų tėvus.“ O jeigu jų tėvai buvo nieko nesupratę ir nėjo tiesiu keliu?“ (Koranas, 2:170)

12. Laiko leidimas su nuodėmiautojais ir ištvirtėliais. Allahas Aukščiausiasis sako:

⁴⁶ Ibn Hibban „*Sachych*“ (3871)

„Ir tądien, kai neteisuolis kandžios sau rankas, kalbėdamas: „O, kad aš būčiau pasekęs Pasiuntinio keliu! Vargas man, geriau jau nebūčiau prisiėmęs tam tikro žmogaus sau draugu (numylėtiniu)! Tai jis atitraukė mane nuo Priminimo (Korano) tada, kai šis aplankė mane; iš tiesų šėtonas palieka žmogų be paramos!“ (Koranas, 25:27-29)

13. Kvietimo daryti gerą ir blogio draudimo apleidimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tebūnie iš jūsų bendruomenė, kuri kviečia į gėrį, įsako tai, kas pripažinta gėriu ir stabdo nuo to, kas nepriimtina. Šitie – sėkmingi.“ (Koranas, 3:104)

Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Kaskart, kai Allahas iki manęs pasiųsdavo pranašą vienai ar kitai tautai, būtinai atsirasdavo apaštalai ir bendražygiai, kurie sekdamo jo keliu ir griežtai laikydavosi jo įsakymų. Bet po jų ateidavo kitos kartos, kurios kalbėdavo tai, ko nesakė jų pranašai, darydavo tai, ko neliepė tie pranašai. Kas kovojo su tokiais žmonėmis savo ranka, tas – tikintis. Kas kovojo su tokiais žmonėmis savo liežuviu, tas – tikintis. Kas kovojo su tokiais žmonėmis savo širdimi, tas – tikintis, ir po šito nebėra tikėjimo net ir garstyčios grūdėlio dydžio.“⁴⁷

14. Alegorinių *ajų* ėmimas *šarijai*. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tas, Kuris atsiuntė tau Raštą; jame yra eilės, išdėstytos tvarkingai, kurios – Knygos motina; ir kitos – panašios pagal prasmę. Ogi tie, kurių širdyse yra nukrypimas, - jie seka tuo, kas panašu į jį patį, siekdami sumaišties ir siekdami šito dalyko paaiškinimo. Nežino šito

⁴⁷ Muslim (50)

paaishkinimo niekas, išskyrus Allahą. Ir tie, kur tvirtai žino, sako: „Mes patikėjome juo; viskas – iš mūsų Viešpaties.“ Bet atmena tai tik turintieji protą!“ (Koranas, 3:7)

15. Atsainumas draugystės ir lojalumo dalykuose. Čia priklauso ir meilė religijos priešams. Todėl kad meilė jiems vėliau priveda iki sekimo jais ir jų mėgdžiojimo. Abu Uakjid Al-Laisi, tebūnie Allahas juo patenkintas, papasakojo:

„Kai Allaho Pasiuntinys ﷺ išsiruošė į karo žygį į Chaibar, jie praėjo pro daugiadiėvių medį, kurį jie vadino „Zatu anuat“ ir ant kurio kabino savo ginklus. Bendražygiai paprašė: „Allaho Pasiuntiny, padaryk mums tokį patį Zatu anuat, kaip pas juos.“ Į tai Pranašas ﷺ sušuko: „Šlovė Allahui (Subhanallah)!“ Tai panašu į tai, ką pasakė Mozės tauta: „Padaryk mums dievą – tokį dievą, kaip jų.“ (Koranas, 7:138). **Prisiekiu Tuo, Kurio rankoje mano siela, jūs sekate papročiais tų, kurie buvo prieš jus (t. y. judėjų ir krikščionių)!**“⁴⁸

16. Stengimasis išgauti *šarijos* nuostatą dėl tam tikrų *šarijos* dalykų (*idžtihad*), kuriems nereikia *idžtihad*. Taipogi čia priklauso *šarijos* tekstų aiškinimas prasmėmis, kurių juose nėra. Svarbu paminėti, jog egzistuoja *chadisai*, kurie melagingai priskiriami Allaho Pasiuntiniui ﷺ – sufabrikuoti *chadisai*. Būtina apie tokius *chadisy* perspėti, jų neplatinti ir nenaudoti jų kaip įrodymų. O dėl silpnų *chadisy*, kai kurie mokslininkai leidžia juos naudoti kaip įrodymus dalykuose, susijusiuose su vienu ar kitu gerų veiksmų vertybėmis, jei jie neprieštarauja kitiems patikimiems *chadisams*. Tačiau klausimuose, susijusiuose su koku nors garbinimu ar sprendimais dėl leidžiamumo ar draudžiamumo, silpnų *chadisy* negalima

⁴⁸ Ibn Hibban „*Sachych*“ (6702)

naudoti kaip įrodymų. Tokiais klausimais remiamasi patvirtintais patikimais Allaho Pasiuntinio ﷺ *chadisais*.

Veiksmų priėmimo sąlygos

Allahas Aukščiausiasis priims vergų darbus tik išpildžius dvi sąlygas:

Pirmoji sąlyga. Nuoširdus veiksmų atlikimas vardan Allaho. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jiems gi buvo liepta tiktai garbinti Allahą, nuoširdžiai Jam tarnaujant kaip vienadiaviai, atlikinėti malda, ir mokėti *zakiatq*. Tai – tiesumo tikėjimas!“ (Koranas, 98:5)

Allahas Aukščiausiasis taip pat *kudsi chadise* sako:

„Man absoliučiai nereikia bendrininkų, ir jei kas nors padarys kokį nors veiksmą dėl Manęs, tuo pačiu priskirdamas Man ką nors į bendrininkus, tai Aš neturėsiu nieko bendro su šituo (reikalu) ir jis bus (skirtas) tam, kurį priskyrė Man į bendrininkus.“⁴⁹

Antroji sąlyga. Sekimas Pranašu ﷺ. Sekimas laikomas teisingu, kai išpildomos šešios sąlygos:

1. **Priežastis.** Allaho Aukščiausiojo garbinimas, neturintis *šarijos* nustatytos priežasties, bus atmetama naujove. Pavyzdžiui, kai kurie žmonės ypatingai uoliai garbina dvidešimt septintąją Radžab mėnesio naktį, remdamiesi tuo, jog tą naktį mūsų Pranašas ﷺ buvo pakeltas į padanges. Tačiau jei atidžiau panagrinėtume tą naktį atliekamą garbinimą, tai pamatytume, kad jis yra naujovė, todėl, kad remiasi *šarijos* nenustatyta priežastimi. Tokiu būdu *šarijos* nustatyta priežastis garbinimui yra ypatingai svarbi. Nepaisant *šarijos* priežasčių garbinimui, į islamą gali prasisunkti daugybė religinių naujovių, kurios niekaip nesusijusios su *sunna*.

⁴⁹ Muslim (2985)

2. Būdas. Garbinimas būtinai turi atitikti *šarijos* nustatytą būdą. Jei žmogus atlikinės garbinimą koku nors *šarijos* nenustatytu būdu, tai jis nebus priimtas. Pavyzdžiui, jei per šventinį ritualinį aukojimą (*udchija*) paaukojamas arklys, tai nebus priimta, nes aukojimui galima skersti tik kupranugarį (kupranugarę), karvę (jautį) arba avį (aviną, ožką arba ožį).

3. Kiekis. Jei kas nors užsinorės atlikinėti ne penkias, bet šešias privalomas maldas, tai bus atmetama naujovė, prieštaraujanti *šarijos* nustatytam kiekiui. Jeigu, pavyzdžiui, žmogus atliks *az-zuhr* maldoj penkis *rakatus*, tai jo malda, vieninga mokslininkų nuomone, negalios.

4. Būdas. Jei kas nors ritualinį apsiprausimą pradės nuo kojų, paskui trins galvą, paskui praus rankas ir veidą, toks apsiprausimas negalios, nes prieštarauja *šarijos* nustatytam būdai.

5. Laikas. Jei kas nors šventinį ritualinį aukojimą (*udchija*) atliks pirmomis Zul-chidža mėnesio dienomis, tai bus nepriimta, nes prieštarauja *šarijos* nustatytam laikui.

6. Vieta. Pavyzdžiui, jei kas nors atliks *itikaf*⁵⁰ ne mečetėje, jis negalios, nes *itikaf* atliekamas tik mečetėse...⁵¹

⁵⁰ Nepertraukiamas buvimas mečetėje garbinimo tikslu.

⁵¹ Šeichas Muchammed Ibn Salich al-Usaimin „*Al-Ibda fi kamal aš-Šar*“

Naujovių pavojus

Naujovės labai pavojingos. Jomis prasiskverbia islamo priešai, kad jį sunaikintų. Todėl kiekvienas iš mūsų privalome jų saugotis, kad netaptume įrankiu islamo priešų rankose, ar naujovių šalininkų pagalbininkais. Naujovės yra vienas efektyviausių ir veiksmingiausių būdų, kuriuo islamo priešai gali suskaldyti musulmonų vienybę. Atsiradus naujovėms, išnyksta *sunna* bei pamirštami religijos pagrindai, o tai priveda prie visiško religijos apleidimo, lai Allahas Aukščiausiasis apsaugo mus nuo šito. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Mano bendruomenė susiskaldys į septyniasdešimt su trupučiu [nuo trijų iki devynių] grupių, ir blogiausia iš jų bus grupė žmonių, kurie religijos reikalus spręs remdamiesi savo asmeninėmis nuomonėmis, ir jie draus tai, kas leidžiama, ir leis tai, kas draudžiama.“⁵²

Todėl kiekvienas mūsų turi būti atidus visuose savo, su religija susijusiuose, veiksmuose. Ar jie atitinka Allaho Aukščiausiojo Knygą, patikimą Allaho Pasiuntinio ﷺ *sunna*, bei teisingųjų kalifų *sunna*? Turime priimti, atlikinėti ir pasitenkinti tais veiksmais, kurie atitinka šiuos reikalavimus. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Palieku jums du dalykus, kurių laikydamiesi neišklysite iš tiesaus kelio - Allaho Knygą ir savo *sunna*!“⁵³

O šiems pagrindams prieštaraujančius veiksmus geriau palikti ir jų neskatinti. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Iš tiesų meluoti apie mane yra ne tas pats, kaip meluoti apie ką nors kitą, todėl tyčia taip darantis užims savo vietą Pragare!“⁵⁴

⁵² Al-Chakim „*Al-Mustradak*“ (4/477)

⁵³ Al-Chakim (1/172)

Islamas – Allaho Aukščiausiojo religija. Ją mums išaiškino Allaho Pasiuntinys ﷺ. O tai, ko Allaho Pasiuntinys ﷺ neišaiškino ir į ką nekviatė - Allaho religijai nepriklauso. Tas, kuris viliasi sėkmės, išsigelbėjimo ir Allaho Aukščiausiojo pasitenkinimo, turi imti pavyzdį iš Allaho Pasiuntinio ﷺ. Nes iš tiesų sekant jo ﷺ pavyzdžiu ir einant jo ﷺ keliu pasiekiamas Allaho Aukščiausiojo pasitenkinimas ir Rojus:

„Sakyk: „Jeigu jūs mylite Allahą, tai sekite paskui mane, tada mylės jus Allahas ir atleis jums jūsų nuodėmes“ - iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!“ (Koranas, 3:31)

Siekiantis sėkmės neturėtų sekti paskui ką nors kitą, išskyrus Allaho Pasiuntinį ﷺ. Juk žmonės nuodėmingi, klystantys, pasiduodantys aistroms ir sekantys troškimais.

⁵⁴ Al-Bukhari (1291)

Ispėjimas ir grasinimas

Abd Allah ibn Ad-Dailami, tepasigaili jo Allahas, pasakė: „Religijos apleidimas prasideda nuo *sunnos* apleidimo. Religija išnyksta *sunna* po *sunnos* panašiai, kaip siūlu po siūlo išsiveja virvė.“⁵⁵

Todėl kiekvienas mūsų privalo tvirtai laikytis patikimos Allaho Pasiuntinio ﷺ *sunnos*, ir kviesti jos laikytis kitus. Juk geriausi dalykai yra Allaho Pasiuntinio ﷺ sekime ir jo *sunnoje*, o taipogi visų naujovių, kurias į Allaho religiją įvedė žmonės, atmetime. Jei kuris nors iš mūsų pamatys ar išgirs ką nors, kas prieštarauja Allaho *šarijai*, jis turi nuoširdžiai patarti ir išaiškinti klaidos esmę. Tokiu būdu musulmonas gali užsitarnauti Allaho Aukščiausiojo religijos gynėjo garbę. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Perdavinėkite nuo manęs, net jei tai tėra viena *aja*.“⁵⁶

Kiekvienas, pagal savo galimybes, privalo kovoti su naujovėmis ir kviesti jas išrauti. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Kiekvienas iš jūsų, pamatęs peiktiną, privalo sustabdyti jį ranka; jei negali to padaryti – tada liežuviu; o jei ir šito negali padaryti – tada širdimi, ir tai yra silpniausias tikėjimas.“⁵⁷

Tačiau žmogus privalo kviesti, taisyti, aiškinti ir pamokyti pagal Allahas Aukščiausiojo žodžius:

„Šauk į Viešpaties kelią išmintingai ir gražiai pamokslaudamas ir vesk ginčą su jais gražiuoju! Iš tikrųjų

⁵⁵ Ad-Darimi (97)

⁵⁶ Al-Bukhari (3461)

⁵⁷ Muslim (49)

tavo Viešpats geriau žino, kas iškrypo iš Jo kelio, o kas – ne; Jis geriau pažįsta einančius teisingu keliu!“ (Koranas, 16:125)

Neimame religijos iš pirmojo pasitaikiusio žmogaus, kuris pareiškia turįs žinių. Bet imama iš tų, kurie nusipelnė pasitikėjimo, iš tikrųjų išmano ir yra dievobaimingi. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Iš tiesų mokslininkai – pranašų paveldėtojai, o pranašai palikimu nepaliko nė dinaro [iš aukso], nė dirhamo [iš sidabro], bet jie paliko žinias, ir tas, kuris jas paėmė, gavo [iš jų] palikimą su kaupu.“⁵⁸

Ir lai visuomet mums prieš akis būna Allaho Pasiuntinio ﷺ žodžiai:

„Kviečiantysis į tiesų kelią gaus tokį patį apdovanojimą, kaip apdovanojimai tų, kurie juo pasekė, nė kiek nesumažindamas nė vieno iš jų apdovanojimų; o tam, kuris kvietė [kitus] į paklydimą, bus nuodėmės našta, prilygstanti nuodėmių naštai tų, kurie juo pasekė, nė kiek nepalengvinant jų nuodėmių naštos.“⁵⁹

Naujovė – tai suklaidinimas.

Ir priešingai, kiekvienas, kuris pakvietė į blogį – o naujovės yra viena jo rūšių – nė savo nuodėmę ir nuodėmę to, kuris juo pasekė. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Iš tiesų teisingiausi žodžiai – Allaho Knyga, o geriausias pavyzdys – Muchammedo pavyzdys. Blogiausi yra naujai įvesti dalykai, ir kiekvienas naujai įvestas dalykas – *bida*, o kiekviena *bida* – tai suklaidinimas, o kiekvienas suklaidinimas – Ugnyje!“⁶⁰

⁵⁸ Ibn Hibban „Sachych“ (1/289)

⁵⁹ Muslim (2674)

⁶⁰ Ibn Chuzaima „Sachych“ (1785)

Akivaizdu, kad religinės naujovės yra rimtas pavojus Allaho religijai. Kiekvienas, ketinantis atlikti kokį nors veiksmą ar pakviesti jį atlikti kitus, privalo žinoti, ar jis atitinka Allaho Aukščiausiojo įstatymus. Jei šis veiksmas atitinka Aukščiausiojo nurodymus, tuomet musulmonas gali drąsiai jį daryti ir kviesti tai daryti kitus žmones, kad sulauktų Allaho Pasiuntinio ﷺ pažadėto apdovanojimo. Bet jei šis veiksmas prieštarauja Allaho Aukščiausiojo nurodymams arba jei jo neatlikinėjo Allaho Pasiuntinys ﷺ ar jo teisingieji kalifai, tuomet musulmonas turi jį palikti ir perspėti dėl jo kitus žmones, baimindamasis savo nuodėmės naštos, ir naštos tų, kurie galėtų juo pasekti iki Teismo dienos.

Naujovės religijoje labai pavojingos. Būtent todėl reikia jų saugotis ir perspėti dėl jų likusius.

Telaimina Allahas mūsų Pranašą Muchammedą, jo šeimą, bendražygius ir visus jais pasekusių tiesiu keliu iki Teismo dienos.

www.islamland.com

info@islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM